

บุพกรรมของนางสมพร คำปัน

วันอังคารที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2540 เวลาประมาณ 15.00 น. คุณป้าสมพร คำปัน ได้เดินทางมาพบกับคุณไพศาล แสนไชย เนื่องจากคุณไพศาลได้มีนิมิตถึง โดยมีคุณลุงพงศ์อินทร์ ณ ลำพูน (อดีตผู้ใหญ่บ้าน) เป็นผู้รับอาสาไปติดตามให้ คุณลุงพงศ์อินทร์เป็นผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องนิมิตของคุณไพศาล และได้ติดตามศึกษาพิสูจน์เรื่องนิมิตของคุณไพศาลมาแล้ว เป็นเวลา 6 ปี (ตอนแรกไม่เชื่อจนกระทั่งเจอเรื่องของตนเอง) ปัจจุบันพักอยู่ที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยคุณไพศาลได้เขียนข้อความให้คุณลุงพงศ์อินทร์ไปติดตามดังนี้

“นางสมพร คำปัน 232 หมู่ที่ 4 ตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ขอให้หมั่นทำบุญ ทำทานไว้ถวายหน้า และอุทิศส่วนบุญไปหานายสุริยา คำปัน ด้ายจะเป็นการดียิ่ง ”

เมื่อคุณป้าสมพร ได้เดินทางมาพบกับคุณไพศาล (ในขณะนั้นข้าพเจ้าก็อยู่ที่นั่นด้วยและเตรียมบันทึกข้อมูล) คุณไพศาลได้เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ดังนี้

ผมได้ไปพบกองบุญกองกุศลของคุณป้าซึ่งมีวิญญาณเฝ้าดูแลอยู่ วิญญาณดังกล่าวได้บอกให้ผมมาว่า ของกินของท่านนี้เป็นของนางสมพร คำปัน ขอส่งให้ไปบอกนางสมพร คำปัน ด้วยว่าให้หมั่นกินหมั่นทาน (หมั่นทำบุญทำทาน) ให้ตั้งอกตั้งใจอย่าเอาอะไรเป็นที่พึงขอ ให้เอาแก้วทั้ง 3 เป็นที่พึ่ง (พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์) และให้หมั่นทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปหา นายสุริยา คำปันด้วย

ส่วนนายสุริยา คำปันนั้น ตอนเสียชีวิตทรมานมากเพราะไปสร้างกรรมไว้ สาเหตุที่ทรมานก็เพราะมีกรรมอันหนึ่งที่มาบั่นทอนท่าน และหลังจากตายไปแล้วก็ไปตกในที่ร้อน ตาย ด้วยโรคเกี่ยวกับระบบขับถ่าย โลกมนุษย์เรียกว่าโรคนีว เพราะกรรมในชาติก่อน ได้ไปบังคับคน ๆ หนึ่งไว้ไม่ให้ถ่ายหนักถ่ายเบา ตอนสมัยอยู่ในโลกมนุษย์ก็ไม่ได้รู้ ตายไปแล้วถึงรู้โดยในอดีตชาติ สมัยที่สร้างเวียงกุมกาม ได้ไปบังคับขู่เข็ญเขา ตัวนายสุริยาเองในชาตินั้นก็เป็นทหารของพระเจ้า เมื่งรายคนหนึ่ง มีชื่อว่า นายคำ

ด้านบุญ ก็ได้สร้างวัดสร้างวา เช่นวัดช้างค้ำ วัดเจดีย์เหลี่ยม ไปช่วยกันบูรณะถาวรวัตถุในวัดนั้น นายคำมีเพื่อนคู่ใจที่เป็นทหารเหมือนกันชื่อนายด้วง เป็นเพื่อนสนิทกันดี ไปทำบุญก็ไปทำร่วมกัน ทำบาปก็ทำร่วมกัน ชาตินั้นเป็นชาติที่ 8766

ด้านบาป ได้ทำร่วมกันมาคือ ได้ไปบังคับคน ๆ หนึ่งชื่อ นายเกี้ยวไม่ให้ไปถ่ายหนักถ่ายเบา คือถ้าไปถ่ายก็ทุบตีเอา ในชาตินี้ตัวเองจึงเป็นโรคนีว

เหตุผลที่ไปทำร้ายนายเกี้ยวเพราะว่านายเกี้ยวเป็นคนเจ้าชู้ ลูกใครเมียใครไม่สน นายด้วงกับนายคำพอจับได้ก็ลงโทษไม่ให้ถ่ายหนักถ่ายเบา เอาขี้รดอวัยวะเพศไว้ บุญก็ทำกรรมก็ก่อ บุญที่ได้สร้างวัดสร้างวา ก็ช่วยให้มาเกิดเป็นคน กรรมนั้นก็ส่งผลมาเรื่อย ๆ แต่ไม่ทัน มาทันเอาในชาตินี้ ซึ่งข้ามมา 8 ชาติ แล้ว ชาตินี้เป็นชาติที่ 8874 โดย

นายคำ เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า

นายสุริยา คำปัน

นายด้วง

เกิดมาชาตินี้เป็นผู้หญิงชื่อ

นางสมพร คำปัน

กรรมได้ตามทันนายสุริยาก่อนเพราะเป็นคนที่ทำก่อน และทำพร้อมทั้งกาย วาจา ใจ ส่วนนายด้วงนั้นเป็นคนยุแหย่

วิญญาณที่เฝ้ากองบุญกองกุศลของคุณป้าสมพร ก็มีความเป็นห่วงไม่อยากให้กรรมเวรอันนี้มากระทบกับคุณป้าสมพร คำป้น ในภายหน้านี้โดยจะออกมาในรูปของการเป็นลมหน้ามืดในห้องน้ำ ถ้าเป็นไปแล้วจะลำบากจะทรมานเหมือนนายสุรียา คำป้น วิญญาณที่เฝ้ากองบุญกองกุศลได้บอกวิธีและแนวทางแก้ไขว่า ในวันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2540 นี้ เวลา 6.00-6.30 น. อย่าได้เข้าห้องน้ำในเวลานี้ให้เข้าก่อนหรือหลังเวลาดังกล่าว และถ้าพ้นจากวันนั้นแล้วก็ขอให้หมั่นทำบุญทำทานไปเรื่อย ๆ โดยการถวายไทยทาน สังฆทาน แล้วอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลทั้งหลายไปหานายสุรียา คำป้น และอุทิศไปหาเจ้ากรรมนายเวรด้วย ให้หมั่นทำไปตลอดอย่าได้ขาด และอย่าให้เกินกำลังของตนเองหรือไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ขอให้ทำกับพระที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ หลังจากนั้นให้กรอดน้ำลงดิน วิกากรรมในจุดนี้ก็จะเบาบางลงไป และจะสิ้นชีวิตในวัยชราเมื่ออายุ 70 ปี กว่า ๆ ใกล้เคียง 80 ปี

จะเป็นการดีถ้าไปหานายเกี่ยวเพื่อขอโหลกรรม ซึ่งปัจจุบันก็ได้มาเกิดในโลกมนุษย์แล้วโดยกลับมาเกิดเป็นผู้หญิงเพราะเป็นคนเจ้าชู้ มีชื่อว่าไพริน สิงห์คำ 12 บ้านหนองมูล ประตูป่า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เมื่อได้อโหลกรรมด้วยความเต็มใจแล้วกรรมนั้นก็พลุดหายไป และคุณป้าสมพรก็จะได้อยู่ทำบุญทำทานจนสิ้นอายุขัย และเมื่อตายจากโลกนี้ไปแล้วก็ได้ไปเสวยอยู่ที่กองบุญกองกุศลของตนที่ได้ทำไว้ แล้วก็จะได้ไปเกิดในโลกมนุษย์ในชาติต่อ ๆ ไปอีกเพราะยังไม่หมดเชื้อเกิด ถ้าหมั่นทำบุญในชาติหน้าจะกลับมาเกิดเป็นผู้ชายและจะได้เป็นพี่น้องกับนายสุรียา แต่ถ้าป้าทำบาปกรรมอีก ป้าอาจจะกลับมาเกิดเป็นอย่างอื่นที่ต่ำกว่ามนุษย์

วิญญาณที่เฝ้ากองบุญกองกุศลของคุณป้าสมพร ได้บอกกับผมว่าขอให้เล่าเรื่องนี้ไปบอกกับเจ้าของกองบุญกองกุศลที่มีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ซึ่งมีชื่อว่า นางสมพร คำป้น อยู่บ้านเลขที่ 232 หมู่ที่ 4 ตำบลสันทราย อำเภอสรรค จ.เชียงใหม่ ตามธรรมดาผมต้องเขียนจดหมายไปบอกแต่มีผู้อาสาไปบอกเพราะต้องการศึกษาเรื่องของผม ผมจึงให้ข้อมูลไปและได้มาเล่าเรื่องนิมิตให้กับคุณป้าในวันนี้

วิเคราะห์ความเป็นไปได้

1. ตามที่คุณไพศาล แสนไชย ได้นิมนต์ถึงคุณป้าสมพร คำป้น โดยในนิมิตได้บอกว่าอยู่ที่บ้านเลขที่ 232 หมู่ที่ 4 ต.สันทราย อ.สรรค จ.เชียงใหม่ ปรากฏว่ามีตัวตนอยู่จริงและที่อยู่ก็ถูกต้องทุกอย่าง โดยเฉพาะชื่อสามีคือนายสุรียา คำป้น ที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว โดยคุณลุงพงศ์อินทร์ ณ ลำพูน ได้อาสาเดินทางไปตรวจสอบและจาก

การสอบถามคุณป้าสมพร คำปัน เคยได้ยินชื่อคุณไพศาล แสนไชยมาก่อน แต่ไม่เคยได้เห็นตัวจริง ทั้งนี้ เนื่องจากเพื่อนบ้านก็เคยได้รับการนิมิตจากคุณไพศาลเหมือนกันและแนะนำให้มาพบกับคุณไพศาล

2. จากการที่คุณไพศาลได้เล่าเรื่องบุพกรรมของคุณลุงสุริยา คำปัน นั้นพบว่าถูกต้องตรงกับชีวิตจริงในชาตินี้ โดยคุณป้าสมพรเล่าให้ฟังว่า ตอนที่คุณลุงสุริยา คำปัน มีชีวิตอยู่นั้นมีความเป็นอยู่ลำบาก ไปโรงพยาบาลฝาง หมอต้องผ่าตัดด้วยวะเพศ พอจะไปถ่ายหนักถ่ายเบาต้องหมุนตัวกับพื้นต้องครางโอดโอยกว่าจะอุจจาระปัสสาวะออกมาได้ เป็นมานานกว่า 10 ปี จนมาระยะหลัง ไตวาย ทำงานไม่ได้จึงเสียชีวิต

3. ในการเล่าเรื่องนิมิตของคุณไพศาลในครั้งนี้ คุณไพศาลไม่ได้เรียกร้องค่าตอบแทนใด ๆ จากคุณป้าสมพร คำปัน เลย เพราะถือว่าได้ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมา